

BOTANISKA NOTISER

UTGIFNE AF

N:o 6.

TH. M. FRIES.

1866.

INNEHÅLL: E. FRIES, Om vissa växtarters förändringar, beroende af olika groningenstid. — N. J. ANDERSSON, *Crepis virens* Vill. funnen på Öland. — J. ÅNGSTRÖM, Anmärkningar och tillägg till andra delen af Skandinavisk Flora af C. J. Hartman, 9:de uppl. — N. J. ANDERSSON, Nya bidrag till Qvickjocks-traktens Flora. — Strödda Underr. Johan Forssander †. — Utnämningar. — *Agave americana*.

1. Om vissa växtarters förändringar, beroende af olika groningenstid,

af E. FRIES.

Emellan ett-åriga och två-åriga växter finnes ingen bestämd gräns, hvarföre de äfven förenas under benämningen *monocarpicae* *). Så har man af flera våra odlade växter såsom Hvete, Råg, Kummil, Kåslägtet m. fl. en ett-årig, en två-årig form, allt efter som de sås och gro om hösten eller våren, hvilka former genom långvarig kultur fixerat sig till skilda racer. Strängt taget, borde väl benämningen ett-årig tilläggas alla de växter, som inom ett år afsluta sin vegetationscykel, antingen de gro om hösten eller våren, men anmärkningsvärda äro de skiljaktigheter, som i dessa båda fall framträda.

Att detta förhållande eger rum bland flera vilda växter, synes man hittills öfversett. Bland dessa blifva flera så olika, emedan de förekomma på olika växtställen, att de ofta blifvit tagna för skilda arter. Den två-åriga (rättare öfvervin-

*) Som bekant räknas till *monocarpicae* äfven många, mycket långlivade växter f. ex. *Agave americana*, *Furcroya*, som efter afblomstringen utdö. Någon af dessa finnes likväl icke vild hos oss.

trande) formen växer på ouppodlad jord, torra backar o. s. v., den gror om hösten och blommor tidigt om våren; den rent ettåriga gror först om våren, mest bland vårsäd, och blommor först senare på sommaren eller hösten. Af det sterilare växtstället blir den förra vanligen förkrympt, den senare till alla delar frodigare, långsträcktare eller grenigare, till färgen höggrönare. Den förra, såsom växande på dess naturliga växtställe, är egentligen artens typiska form, den senare en, fastän ouppsätligt, uppdragen kulturform. Vi vilja här nedan framställa några exempel härupå.

På torra backar finner man en två-årig, förkrympt form af *Scleranthus annuus*, som af mig beskrefs i Fl. scan. under namn af *Scler. annuus biennis*; den har sedermera upptagits som egen art af Reuter m. fl. Den skiljer sig så väl till utseendet, som genom sina korta stjelkleder, korta, tättsittande (*subimbricata*) blad samt bredare foderblad. När åter *Scleranthus annuus* växer bland vårsäd, gror den naturligtvis först om våren, men blir af den bördigare lokalen frodigare, mycket grenig och utbredd, blommorna mera spridda och färgen höggrön.

Ett fullkomligt likartadt förhållande eger rum med *Erodium cicutarium*. På torra fält i Skåne (f. ex. Lackalänge) fann jag af denna en tidig vårform, som säkert öfvervintrat, med ganska kort stjeln (*subacaule*), mindre inskurna blad, men med något större blommor. Ehuru denna form skiljes som art af Jordan, är det intet tvifvel, att den blott är en två-årig form af den vanligen frodiga, utsträckta, höggröna ett-åriga formen, som växer bland vårsäd.

Ett fullkomligt motstycke till ofvananförda erbjuda *Filago montana* och *F. arvensis* L. Den förra växer på torra backar, är mindre, förkrympt, vanligen enkel och blommorna hoppyttrade; den senare växer på åkrar, blir frodigare, mycket grenig ("*paniculata*" L). Märkvärdigt är likväl, att jag i medlersta Sverige, der *Filago montana* är så ymnig på torra backar, aldrig funnit den växande på åkrar, då deremot den förra saknas på Skånska slätten, der *Filago arvensis* är allmän.

Den typiska, bäst utbildade formen af *Crepis tectorum* finner man jemte *Filago montana* och *Senecio silvaticus*, ofta i största mängd, på svedjeland. Den är der bienn. Efter olika växtplats uppträder denna art i en mängd afvikande former; här anmärka vi endast den annuella, mera enkla, med nästan helbräddade blad, som växer bland vår-säden och benämnes *segetalis*.

Den vanliga *Bolmörten* är vid vägkanter och på ouppodlad jord alltid två-årig, men på åkrar och odlad jord blir den ett-årig, mycket olik hufvudformen, spensligare, enkel, bladen mindre inskurna, blommornes färg renare, ofta gul utan violetta ådror. Den ansågs länge, äfven af utmärkta Botanister såsom Mertens och Koch, för egen art under namn af *Hyoscyamus agrestis*. Först i *Nov. Fl. Suec. II.* återfördes den af mig till den typiska formen.

Den typiska *Galium Aparine* med större, hvita blommor förekommer mest bland buskar — och en förkrympt form på hafsstränder, — blommar tidigare och har sannolikt grott föregående höst; den hos oss allmännare och spensligare, på odlad jord växande (*Gal. infestum* Auctt.) med mindre, gula blommor är säkerligen annuell. Ehuru denna är mera lik *G. spurium* än sin hufvudform, är jag af mångfaldig erfarenhet öfvertygad, att de äro verkligen skilda, tvärtemot de analoga formerna af *G. parisiense*. Genom mångårig kultur har Ruprecht kommit till samma resultat.

Den vanliga *Viola tricolor*, som i tallös mängd vartiden bekläder torra fält, backar, torftak o. s. v. i vestra Småland och efter afblomstringen försvinner, är der bestämdt två-årig; men på trädgårdsjord blommar den hela sommaren och öfvervintrar under blida vintrar på fritt land. (Man har en mängd odlade förändringar, hvaraf några inom hus till och med perennera). Deremot blommar dess bland vårsäden växande annuella form *V. agrestis* eller *bicolor* först frampå sommaren. — Den först nämnda vårformen har nästan enfärgade blå blommor (var. *subunicolor*); det är trädgårds-

formen, som renast utvecklar "tricoloren"; hos den annuella småblommiga åkerformen är den blekgula färgen förherrskande.

Veronica polita framträder under tvenne mycket olika former, en vårform och en höstform: Den förra, som bäst utvecklar sig på torra jordvallar, stenmurar o. s. v., blommar tidigt på våren och har grott föregående höst. Den är mycket spenslig (trådformig), småbladig, starkt glauc och fullkomligt glatt; höstformen åter, som växer på åkrar, blommar först frampå sommaren, är frodigare, bredbladigare, glest hårig. Analog med den förra är den äkta *V. agrestis calycida*, som äfven är mycket spenslig och nästan glatt och som jag endast funnit på trädesåkrar tidigt om våren; med den senare den allmänna, annuella *V. agrestis*.

Synnerligen utmärkta äro den bienna vårformen och annuella höstformen af *Lamium intermedium*. Den förra liknar så mycket *Lamium amplexicaule*, att Benthams förväxlat den med nämnde art; den är, liksom vårformen af *Veronica polita*, mycket gracilare än den yppigare höstformen, efter hvilken Wahlenberg vill förena den med *L. purpureum*. Af den förra, som endast förekommer bland vintersäd, sände jag exemplar till Professor Reichenbach d. ä., som af dessa torkade exemplar samlade frön; dessa sådde han följande vår och fick deraf höstformen. Båda har han i sin *Iconographia* fig. 372 och 964 afbildat och af båda dessa goda figurer kan man se, huru utmärkta de äro.

Potentilla norvegica är egentligen bienn, men på åkrar bland vårsäd blir den annuell, mera spenslig och upprätt, än den på oplöjd mark växande. — Om den på ouppodlad jord växande *Vicia angustifolia* gror om hösten, känner jag icke, men den blommar tidigare än dess bland vårsäd förekommande frodigare form, som fått namn af *V. segetalis*.

Spergula sativa Bönnigh., är troligtvis en genom odling och på odlad jord uppkommen form af *Sp. arvensis*, hvilken senare vanligen träffas på berg, sandfält, hafsstränder o. s. v.

Arenaria gothica blommar på Vestgöta bergen om våren och försvinner derefter; sådd vårtiden i Upsala trädgård, blommar den först i Juli och Aug. och är då mycket spensligare, vekare. *Arenaria norvegica* åter blommar icke första året.

Draba verna är verkligen bienn och har oftast till och med blomsterknopparne utvecklade om hösten, hvarigenom det blir den möjligt att utveckla sina blommor de första vårdagarne. (Blida höstar har jag funnit den redan då utveckla sina blommor.) Men på en sandig åker fann Baron Gyllenstjerna en senare blommande, diffus form med längre skidor. Troligen hade denna först grott om våren och sannolikt är denna en af de 40 (!) arter, hvaruti Jordan fördelat *Draba verna*. I hvad förhållande *Draba praecox* står till den vanliga, förtjenar efterforskas.

Raphanus Raphanistrum är en ett-årig växt, som endast förekommer bland vårsäd, och blott en enda gång (Varberg 1843) har jag funnit den på icke odlad jord, der den öfver vintern varit betäckt af ett tånglager. Den var tydligen bienn med tapplik rot och hade för öfrigt alla karakterer af *R. maritimus*. En teckning deraf efter lefvande växten förvaras i Kongl. Vetenskaps Akademiens samlingar. Vår är bestämdt endast en bienn form af *R. Raphanistrum* och skild från *R. maritimus*, såvida denna verkligen är en skild art och icke typiska formen till *R. Raphanistrum*.

Af *Erysimum cheiranthoides* är en likartad bienn form beskrifven i *Nov. Fl. Suecicae*.

Af *Camelina silvestris* eger man två former: en med smärre skidor (*C. microcarpa* C. A. Mey.), växande på sandfält och torra backar; en med dubbelt större skidor (var. *macrocarpa*), kring Upsala allmän på åkrar, men endast bland vintersäd. Bägge synas vara oföränderligt bienna, ty bland vårsäd förekomma de icke. Jag skulle ansett *C. sativa* för en odlad form deraf, om icke mångårig odling af båda öfvertygat mig om motsatsen.

Den äkta, tuffviga *Bromus hordeaceus* Whlnb., med kulliggande strån, alltid växande på mycket torra ställen, är troligen en bienn form af den ett-åriga *Bromus mollis*.

I analogi med anförde exempel blir man lätt frestad att utsträcka dessa förhållanden till flera, ännu ej tillräckligt undersökta växtformer. Så kunde man antaga, att den storblommiga, redan i slutet af Maj och början af Juni blommande *Euphrasia officinalis* v. *pratensis* vore en bienn växtform, och den senare blommande, småblommiga *E.* parviflora* höstformen, som först om våren grott. Men härvid är varsamhet att iakttaga och framför allt måste man erinra sig, att icke groningstiden och växtstället äro de enda grunderna till olika duration och blomnings-tid. Dervid samverka flera både fysiska och biologiska momenter. Så är sannolikt, att flera annuella, som hos oss om vintren bortfrysa, i varmare klimater perennera, liksom ock att flera hos oss bienna derstädes första året drifvas till blomning. Jag har i en föregående uppsats framställt såsom sannolikt, att *Salicornia herbacea biennis* uppkommer deraf, att den växer i sjelfva hafsvattnet, som skyddar den mot vinterköld. Men ännu viktigare äro de biologiska momenterna f. ex. knopp- och rotskotts-bildningen, hvaruppå nedanför skall lemnas exempel.

I motsats till vanliga förhållandet är den vilda *Daucus Carota* ett-årig, den odlade två-årig. Det är dock tvifvelaktigt, om den hos oss vilda Moroten är den odlades stamart. Miller odlade under en lång följd af år den vilda, utan att den det minsta förädlades, och Italienska Botanisterna anse en vid Medelhafvets kuster växande, bienn art för dess ursprungliga form. *Brassica campestris*, alltid en-årig, är säkrare stamarten till den odlade, bienna rofvan, ty då den odlas på svedjeland, har jag ofta af den senare sett enstaka stånd med tunn rot första året blomma, och ännu oftare händer det de följande åren med plantor, uppväxta af sjelfsådade frön. *Brassica Napus* åter synes typiskt vara två-årig, ehuru man deraf har odlade ett-åriga förändringar.

En stor mängd af våra annuella växter äro fullkomligt lika, antingen de växa på odlad jord (åkrar) eller på sin naturliga växtplats. Troligen gro samtliga dessa först om våren såsom *Seneciones* *), *Hypochaeris glabra* (*Arnoseries* har jag endast sett på odlad jord), *Anagallis*, *Centunculus*, *Antirrhinum Orontium*, *Odontites rubra*, *Æthusa*, *Myosurus*, *Papavera*, *Erva* (ehuru de båda hos oss inhemska hafva tillika en smalbladigare varietet på ouppodlade ställen), *Chenopodia* m. fl. De på berg och ouppodlade ställen växande stånden af *Galeopsis Ladanum*, *versicolor* och *Tetrahit* äro äfvenledes fullkomligt lika de på odlad jord växande, men *G. Tetrahit** *pallens* Fr. Fl. Hall 1816 (= *G. bifida*) har jag endast funnit på åkrar bland vårsäd. Med sina mindre, gulnande kronor har den en viss analogi med *Viola tricolor* v. *arvensis*, och man kunde jemföra den vanliga *G. Tetrahit* med *V. tricolor subunicolor* och *G. versicolor* med den vanliga storblommiga *Viola tricolor*. Endast *G. tetrahit* v. *rosea* har jag aldrig funnit på odlad jord, utan endast på berg och bland hasselbuskar. Till blommorna liknar den fullkomligt *G. pubescens*, som växer på åkrar i Tyskland o. s. v., så att man kunde vara frestad antaga vår för dess ursprungliga form, men genom hispid stjelk (mindre dock än den vanliga) närmar den sig mer den vanliga *E. Tetrahit*.

Äfven perenna växter öfvergå stundom till annuella eller bienna former på odlad jord. För femtio år sedan tog jag vid Vegeholm i Skåne på en sandig åker en ett-årig form af *Scleranthus perennis*, som till alla delar förhöll sig till den vanliga, på torra backar växande, som *S. annuus* till *S. annuus biennis*. Den är sedermera i Tyskland beskrifven som en hybrid art under namn af *Scleranthus annuo-perennis*. — *Vicia villosa* blir på ouppodlad jord perenn och

*) Oberoende af durationen har jag på odlad jord funnit *Senecio silvaticus* utan strålblommor; *Senecio vulgaris* åter finnes på hafsstränder stundom med sådana.

mindre luden (var. *glabrescens* Koch) men bland vintersäd bienn och, enligt uppgift, bland vårsäd annuell. Hvarföre blifva de perenna formerna mera glatta? Måne af samma grund som äldre exemplar, mera än unga? — På åkerfälten i Skåne efter skörden förekommer ej sällsynt en annuell form af *Plantago major*, som genom sin spädhet och ludna blad mycket afviker från den vanliga*). Den är beskrifven i *Nov. Fl. Suec.* Äfven *Plantago lanceolata* har jag funnit ettårig på trädgårdsjord. En annuell form af *Poa trivialis* är lemnad i *Herb. Norm.* *Lolium multiflorum* Lam. är troligen en annuell form af *L. italicum*. Den förra, odlad i Ups. trädgård, är bestämdt annuell, men skjuter likväl vid basen starka rotskott. Den allmännaste och mest inhemska af våra *Melilotus*-arter är den form, som af Waldst. och Kitaibel benämnes *Mel. palustris*. Den växer på fuktiga ställen och är säkerligen perenn, ty öfver tio år såg jag den på samma ställe lika ymrig, ehuru den årligen afslogs före frömogna den. Den form af samma art, som nämnde herrar benämna *M. macrorhiza* och som växer på odlad jord och ruderatplatser, är bienn eller trienn. Alldeles likartadt är, som bekant, förhållandet med den odlade Röd-Klöfvern (*Trifolium pratense*), då den vilda icke blott är perenn, utan tillika synnerligen seglifvad. Det synes, som lifskraften i förväg blifvit uttömd, emedan den genom den rikare näringen för hastigt blifvit drifven till blomning. — Andra perenna växter blifva två-åriga derigenom, att deras knoppar, rosetter eller rotskott för följande års planta ej utvecklas. Så har förhållandet varit med åtskilliga *Epilobii*-arter i Upsala Botaniska trädgård, synnerligast *Epil. virgatum*, som mångfaldiga gånger uppdragen af frön, alltid efter första blomningen utdött och aldrig öfverlevvat andra vintern. *Epilobium tetragonum*

*) Det kan vara tvifvel underkastadt, huruvida dessa fixerat sig till konstanta racer eller om de, lemnade i fred (marken icke årligen plöjd), ett följande år skulle öfvergå till den vanliga. Men de äro så späda, roten så tunn, att de knappast kunna uthärda vintern öfver. Det är en naturens lag, att det, som drifves till brådmognad, snart bortdör.

har äfven ofta blott varit två-årig, men vanligen öfverlevat en eller annan vinter, men sällan varit varaktig. Af samma skäl hafva *Hieracium cymosum* och *setigerum* i härvarande trädgård aldrig öfverlevat andra vintren. Deremot kunna verkligen ett-åriga arter stundom från roten utveckla nya skott och blifva verkligen fleråriga, hvaruppå *Jasione montana* v. *perennans* Dec. (*J. perennis* Nov. Fl. Su. 2, hvarest dess ursprung af *J. montana* angifves) lemna ett i ögonen mest fallande exempel. När annuella växter första året hindras gå i frö eller erhålla dubbla (sterila) blommor f. ex. *Cheiranthus*, *Matthiolae*, blifva de ofta fleråriga. Då naturen ej genom fröbildning kan fortplanta arten, söker den genom ny knoppbildning rädda individen.

Härmed må icke förvexlas arter, som under blidare vint-
rar öfvervintra, hvarföre man ofta under blid väderlek midt i vintern kan finna dem blommande. Det är här icke nya individer, som bildas, utan endast förra årets skott, som ej af kölden blifvit dödade. Sådane äro *Viola tricolor*, *Lamium purpureum* och synnerligast flera Alsinaceer såsom *Stellaria media*, *Sagina procumbens*, *Lepigonum rubrum* *) m. fl. (men inga *Chenopodiaceae*, *Euphorbiaceae* o. s. v.). Inplanterar man den i frostfria rum öfver vintren, bibehållas många vid lif till följande år. Så har jag förvarat *Silene rupestris* m. fl. öfver vintren.

Detta flyktiga utkast kunde, vidare utveckladt, utgöra ämne till en hel bok öfver växternas duration. En sådan voro icke blott i växtbiologiskt och fysiologiskt hänseende af intresse, utan äfven för speciella botaniken och växtkulturen af vikt. Jag har i detta syfte samlat åtskilliga iakttagelser, men måste nu lemna dem, liksom mycket annat påbegyndt, ofullbordade, testamenterande dem till yngre krafter. Dessa äro ofta villrådiga, hvart de skola vända sina forskningar, liksom målet redan voro hunnet, men ju äldre man blir, desto

*) För att skilja de verkligen perenna *Lepigona* från de perennerande, behöfver man endast så dem om våren; de förra hinna icke första året till blomning, de senare blomma inom ett par månader.

mera utvidgas utsigterna öfver forskningens fält, lika oändligt, som tiden och rummet, så att man finner sanningen af Senecas ord: *Nemini post mille secula nato deerit occasio nova observandi.*

2. *Crepis virens* Vill. funnen på Öland

af N. J. ANDERSSON.

Under mitt korta vistande på Öland i början af denna sommar fann jag vid Färjestaden derstädes denna växt, hvilken, ej sällsynt i Tyskland och flerstädes växande jemväl i Danmark, hittills ej blifvit iakttagen i Sverige, om ej i Wisby, dit den sannolikt blifvit införd, såsom, enligt uppgift, i allra senaste åren sedd på gräsplaner i den "botaniska trädgården". Här vid Färjestaden förekom den i stor ymnighet å ömse sidor om en stengärdesgård söder om landsvägen upp till Thorslunda, såväl ini thimotejlanden som i diken och renar vid rågåkrarne. Till utseendet liknar denna växt en smal och slankig form af någon *Sonchus* med blågröna, delade blad, men skiljes lätt på sina blommor, hvaren något liknar *Crepis tectorum*. Dess diagnos är följande: *Crepis virens* (Vill. delph. III. 142): stielk bladig, grenig, upptill med blomkorgar i qvast; rotbladen temligen breda, lancettlika, tandade eller lyrformigt parklufna, de öfre på stielken smalare med pillik bas, stielkomfattande, mot basen oftast hvasst delade; holkhyllets yttre blad jemnbreda, tilltryckta; kronor blekgula; skalfrukter jemnbredt-affånga, 10-strimmade, vid basen och i spetsen lika trubbiga.

Vanligen förekommer denna art under två former: *diffusa* (*capillaris* Fr., Lange, *multicaulis* Koch) med från basen mycket grenig stielk, utspärrade trådfina grenar och djupare delade blad, (uppkommer, som det påstås, efter den ursprungliga stielkens afskärning eller afbetning) och *agrestis*

med upprät, stundom alnshög, men enkel stjelk och ej sällan n. hela blad. (*Cr. agrestis* W. & Kit. säges vara formen med smärre blomkorgar, och detta är den Öländska).

I afseende på blommornas beskaffenhet gjordes följande anteckningar öfver den lefvande växten. *Blomkorgen* före blomningen alldeles cylindrisk, vid basen omärkligt smalare, blommande bägarlik med de hopslagna blommorna upptill dubbelt bredare än vid basen, öfverblommad äggrund l. från skällik bas hopdragen med smalare spets; holkhyllets alla fjäll lika d. v. s. jemnbreda, spetsade, i spetsen vissnad svartnande, alla tilltryckta, i synnerhet de inre på ryggnerven (genom hvilka de äro omärkligt kölade) försedde med utstående, sällan glandelbärande, svarta hår, såsom små taggar; holkfjällen i nästan enkel krans af samma färg, som holkhyllet, örtartade, gröna, men mot kanterna ljusare, knappast hiunaktiga, försedde med samma svarta, glesa hår, som holkhyllefjällen och oftare glandelbärande samt med gles ull, mot den trubbiga spetsen glatta. De yttre blommorna undertill vanligast rödaktiga såsom hos *Hieracium pilosella*. Ståndarknappar rent gula; märkena ljusst svafvelgula, blekare än ståndarne. Akenier (i ej fullmoget tillstånd, men sedan blomningen slutat) ljusgröna, svagt 10-strimmiga, både vid basen och spetsen trubbiga; håren mjuka, silfverhvita.

Ehuru jag ej ännu medhunnit granska de hemförda växtsamlingarne, torde jag dock redan här böra nämna, att i en våttendränkt äng midtför 3:dje väderqvarnen vid Näsby gästgifvaregård åt Ottenby till fann jag *Helosciadium inundatum* Koch, på åkerrenar vid samma by ned mot hafvet *Bromus pratensis* Ehrh. likaledes ymnig invid *Ranunculus Philonotis* Ehrh., som der — stundom föga utmärkt — förgyller alla åkrar, *Salix viridis* Fr. (eller möjligen *S. cuspidata* Sch., hvilket nu var svårt att afgöra) några träd vid Runsten och Lerkaka gästgifvaregård, *Carex turfosa* Fr. vid Dahlby, samt många nya lokaler för redan kända Öländsväxter — hvarom möjligen mera framdeles.

3. Anmärkningar och tillägg till andra delen
af Skandinavisk Flora af C. J. Hartman,
9 upplagan,
samlade af JOH. ÅNGSTRÖM.

Hvad nu först och främst hufvudindelningen bland Bladmossorna vidkommer, torde boken icke hafva förlorat i värde, om familjen *Bryaceae* blifvit, på sätt alla utländska författare iakttaga, indelad i sina trenne utmärkta underafdelningar neml. *musci stegocarpi*, *m. cleistocarpi* och *m. schistocarpi* samt *Sphagna* helt och hållet skilda från denna familj; ty det torde icke behövas synnerligen djupa studier i dessa sistnämndas natur, byggnad och öfriga förhållanden för att finna, att de böra utgöra en helt egen familj, stående mellan Blad- och lefvermossorna.

Hvad släktbegränsningen vidkommer, torde vara nog att anföra, att släktena *Hypnum*, *Leskea* och *Phascum* begränsas nästan efter samma grunder, som under Hedwigs tid, hvaraf äfven blifvit följd, att arter, hvilka till och med af del mosskännare blott anses som variationer af samma art eller åtminstone såsom mycket nära förvandta, blifvit hänfödda till olika släkten; så t. ex. igenfinnes en del arter af Schimpers *Plagiothecium* under *Hypnum*, en del under *Leskea*, af hans *Amblystegium* sammaledes m. m. Hade utgifvaren icke trott sig böra antaga alla Schimpers och flere andras släkten, hade det åtminstone i min tanke varit fullt skäl, att antaga sådana som *Thuidium*, *Homalothecium*, *Hylocomium* m. fl. och att för öfrigt indelningen af de kvarvarande arterna blifvit så ombesörjd, att nära förvandta arter kommit att stå bredvid hvarandra eller åtminstone kommit inom samma slägte.

Både nybörjare och mera försigkomne mosskännare skulle, som jag tror, blifvit utgifvaren särdeles tack skyldige, om

Schimpers utmärkta arbete, *Synopsis muscorum*, hvad släktbegränsningen vidkommer, blifvit lagd till grund för sista utarbetningen af denna del.

För öfrigt tyckes släktbegränsningen vara temmeligen inconsequent genomförd; så t. ex. hänföres *Plagiothecium pulchellum* till *Hypnum* och *Orthothecium rufescens* till *Leskea*, men *Thedenia* skiljes som släkte; till *Anomodon* hänföres *Lescuricea striata*, men *Antitrichia* skiljes; *Bryum* innefattar icke endast *Bryum* i eg. bem. utan äfven *Cladodium*, *Webera* m. m. Till *Dicranum* hänföres *Dicranella* och *Cynodontium* undantagande *Cynod. Bruntoni*, hvilket ensamt antages bilda detta släkte; *Arctoa* deremot utgör eget släkte. Till *Weisia* lägges *Blindia* och *Rhabdoweisia*, men *Seligeria* skiljes; till *Trichostomum* föres *Leptotrichum* och *Didymodon* o. s. v.

Phascum utgöres af alla cleistocarpiska mossor med ett undantag, ehuru de i smått, hvad byggnaden vidkommer, utgöra en profkarta på nästan hela afdelningen stegocarpi.

Släktet *Sphagnum* sönderdelas efter de i spetsen mer eller mindre fransade eller hela stjelkbladen. Utom det att denna indelning skiljer närbeslägtade arter, är den äfven i många fall mindre tydlig och hade således bort utbytas mot en mera tydlig och naturlig.

Efter dessa få ord om Bladmossornas indelning och släkten öfvergår jag till de tillägg och rättelser, jag i växtgeografiskt hänseende har att göra.

Hypnum silesiacum P. B. funnen i Sättna, Medelpad.

” *Mühlenbeckii* Br. eur. Laxfjället, Umeå Lappmark.

” *pulchellum* Dicks. Laxfjället.

” *cordifolium* Hedw. Sättna; Umeå Lappmark (L. Læstadius).

” *umbratum* Hoffm. Dalbjerget, Mostamarken, Trondhjem.

” *molle* Dicks. Sättna.

” *arcticum* Somf. Laxfjället.

” *diversifolium* Br. eur. Åreskutan, Jemtland.

” *catenulatum* Brid. Eggebyholm, Roslagen.

- Hypnum piliferum* Schreb. Torneå Lappmark (L. L. Læstadius).
- ” *rutabulum* L. Torneå Lappmark (L. L. Læstadius).
- ” *rivulare* Bruch. Götheborg (J. E. Areschoug).
- ” *Starkii* β . *alpestre* Br. eur. Sättna, Medelpad; Dalbjerget, Mostamarken, Trondhjem.
- ” *reflexum* Stock. Lycksele och Tärna, Umeå Lappmark.
- ” *plumosum* L. Sättna; Umfors, Umeå Lappmark.
- ” *erythrorhizon* Br. eur. Laxfjället.
- ” *glareosum* Br. eur. Gottsunda och Polacksbacken vid Upsala.
- ” *Confervoides* Brid. Klippen, Umeå Lappmark och Hasselvig, Trondhjem.
- ” *Halleri* Linn. f. Gitsfjällen, Umeå Lappmark.
- ” *polygamum* (Br. eur.) Gärseholm, Södermanland.
- ” *callichroum* Br. Mostamarken.
- Leskea pilifera* Sw. Odensvi, Westmanland (C. Dybeck); Hernön, Ångermanland (P. Engman).
- L. (Plagiothecium) hamosa* n. sp.: bladen äggrundt ovala, hastigt afsmalnande till en utåt krökt udd, ofta till midten 2-nerviga, kapseln oval, locket koniskt acut.
- Tagen på Laxfjället i Umeå Lappmark.
- Denna, som jag tror, goda art skiljer sig från *Leskea pilifera* Sw. genom gröfre växt, mera hopplattade grenar, den oftast med en enda krökning försedda bladudden och bredare blad med mera groft och långmaskigt parenchym. Till bladens och tändernas form och struktur närmar den sig enligt figur och beskrifning mest till *Plagiothecium lætum* Br. eur., hvilken dock har spädare växt och rakuddiga blad.
- Leskea rufescens* (Dicks.) Gævingaasen, Trondhjem.
- L. tenella* Schimp. Tärna, Umeå Lappmark.
- Neckera crispa* Hedw. Hernön (P. Engman).
- ” *oligocarpa* Bruch. Laxfjället.
- Leucodon Sciuroides* (L.) Laxfjället nära trädgränsen.
- Mnium Cinclidioides* Blytt. Lycksele icke sällan.

Mnium subglobosum Br. eur. vid en kalkkällbäck nära Tannbäcken.

„ *medium* Br. eur. Hernön (P. Engman).

„ *orthorhynchum* Br. eur. Olfjäll, Umeå Lappmark.

„ *spiniosum* Schwægr. Laxfjället.

„ *stellare* Hedw. Laxfjället.

Bryum pallescens Schwægr. et *β. boreale* Sch. Tärna.

„ *subrotundum* Br. eur. Åreskutan och Kølhaugen, Jemtland; Laxfjället.

„ *microstegium* Br. eur. Storavare, Umeå Lappmark.

„ *Mühlenbeckii* Br. eur. Laxfjället och Olfjället.

„ *uliginosum* Br. eur. Öhrbyhus, Upland.

„ *lacustre* Brid. Storavare.

„ *æneum* mihi i Botan. Notiser från Åreskutan tillhör icke denna art.

„ *Brownii* Br. eur. Storavare.

„ *purpurascens* Br. eur. Hernön och Sättna.

„ *Wahlenbergii* Sw. Storavare.

„ *Ludwigii* Spreng. Storavare och Gitsfjällen.

„ *polymorphum* Hartm. Storavare.

„ *cucullatum* Schwægr. Åreskutan (Sjögren).

Numera torde det vara för alla bekant, att *Polytrichum septemtrionale* Sw. icke är synonymt med *Pol. sexangulare* Hoppe, hvilket skiljer sig genom invikna bladkanter och sexangulär kapsel; men huruvida det förra bör förenas med *P. alpinum*, hvilket Schimper yrkar, torde icke ännu med bestämdhet kunna afgöras, hvarföre det tills vidare torde vara bäst att hafva den som art upptagen utan Hoppes synonym.

Orthotrichum alpestre Hornsch. Fröberget, Jemtland (Sjögren).

„ *saxatile* Wood. funnen på Gotland 1841 af P. C. Afzelius.

Grimmia Donniana Sm. Gitsfjällen och Laxfjället, Umeå Lappmark.

Racomitrium ellipticum (Turn.) Monken utanför Trondhjemsfjorden.

Glyphomitrium Daviesii Schwægr. Exemplar, meddelade under detta namn af Hübener från Norge, bestå blott af *Weisia fugax*, hvarföre denna art torde böra ur Floran utgå, då Hübener troligen icke der funnit densamma.

Tortula princeps D. Not. och *T. intermedia* Wils. äro äfvenledes 1841 af P. C. Afzelius funna på Gotland.

Cynodontium Bruntoni Br. eur. Laxfjället.

Dicranum undulatum Ehrh. Lycksele.

” *spurium* Hedw. Lycksele.

” *fragilifolium* Lindb. Vid vägen mellan Bastuträsk och Skirträsk i Stensele socken, Umeå Lappmark.

” *longifolium* Ehrh. Tärna.

” *Blyttii* Br. eur. Sättna.

” *rufescens* (Turn.) Götheborg (J. E. Areschoug).

” *curvatum* Hedw. Wennfjället, Mostamarken, Trondhjem. Ny för Skandinavien.

” *Grevilleanum* (Br. eur.) Laxfjället.

” *pellucidum* Hedw. Olfjället.

” *squarrosum* Schrad. Olfjället och Rönnfjället, Umeå Lappmark.

Anoetangium compactum Schwægr. Gellivara dunder, Luleå Lappmark.

Gymnostomum rupestre Schwægr. Sättna; Mostamarken.

Schistostega osmundacea W. M. Egebjergget vid Christiania.

Andreaea Blyttii Br. eur. Rönnfjället.

” *alpestris* Br. eur. På alla högre fjäll i Umeå Lappmark.

Sphagnum Lindbergii Schimp. Går både på Laxfjället och Rönnfjället ända till trädgränsen.

Om en del svenska *Sphagna* har jag för öfrigt uttalat mina åsigtter i Kongl. Wetenskaps-Akademiens Förhandlingar för år 1864.

Bland lefvermossorna är utgifvaren i vissa fall temmeligen frikostig på arter. Sålunda antagas *Jungermannia taxifolia*, *J. anomala* och *J. barbata* former som egna arter, då deremot andra, allmänt antagna, äro indragna; så t. ex. *Jung. tersa* N. ab Es., hvilken icke allenast blifvit indragen, utom icke en gång som variation anföres; *Jung. porphyroleuca* upptages under *Jung. ventricosa*; *Scapania subalpina* N. ab Es., hvilken i Författarens 3:dje upplaga upptogs som svensk medborgare, har i alla senare upplagor funnits upptagen, men i den 9:de icke allenast saknas den, utan lemnas icke en gång den minsta antydning, hvart den skall hänföras eller om orsaken till dess borttagande o. s. v.

Efter dessa anmärkningar om arternas begränsning vill jag nu framställa de för en del af dessa mossor nya lokaler, som jag har att meddela.

Gymnomitrium concinnatum (Lightf.) Öhrbyhus, Upland.

” *coralloides* N. ab Es. Laxfjället.

Sarcoscyphus Funckii (W. M.) har utgått, ehuru författaren sjelf meddelat mig exemplar, tagna af honom på Norfjeld i medlersta Norge; dessutom finnas exemplar i Prof. Lehmanns f. d. herbarium, bestämnda af Lindenberg, från Tellemarken i Norge.

Alicularia scalaris (Schrud.) I alla Tärna fjäll.

Southbya fennica Gottsch. Laxfjället bland *Encalypta ciliata* och *Distichium capillaceum*. Ny för Sverge.

Plagiochila interrupta N. ab Es. Laxfjället och Olfjället.

Scapania nemorosa (L.) Sättna.

” *uliginosa* (Sw.) Lax-, Mars- och Olfjällen; Valli och Zäkkok i Luleå Lappmark.

” *irrigua* N. ab Es. Vid Valloxen, Roslagen; Christineholm, Vermland (C. Andersson).

” *curta* (Mart.) Tärna, Lycksele; Torneå Lappmark (L. L. Læstadius).

” *aequiloba* N. ab Es. Såvida den under namn af *Sc. aequiloba* vanligen gående formen från Omberg,

Lemunda m. m. i Östergötland verkligen icke tillhör denna art, måste den antingen förenas med *Scap. compacta*, hvaremot de bara, mot toppen icke vidgade stjelkarna strida, eller enligt antydyan i Gottsches och Rabenhorsts *Hepaticæ europææ* N:o 331 med *Sc. nemorosa*, hvilket bladform och habitus enligt min tanke icke gillar. Är nu denna åsigt riktig, borde denna form hafva antingen bildat en egen art eller åtminstone som variation blifvit under någon af dessa arter upptagen.

- Scapania Bartlingii* (Hamp.) är af Mörck tagen i Norge enligt Lehmanns herbarium.
- „ *umbrosa* (Schrad.) Sättna; mellan Bastuträsk och Skirträsk; Lycksele.
- Jungermannia exsecta* Schmid. Utefter vägkanterna nära Lycksele; mellan Bastuträsk och Skirträsk.
- „ *obovata* N. ab Es. Tärna.
- „ *riparia* Tayl. Lemunda, Östergötland (Hj. Holmgren).
- „ *pumila* With. Valli och Kaskaivo; Olfjäll; vid Kongsstuen nära Suul, Trondhjem.
- „ *hyalina* Lyell. Lycksele.
- „ *Hornschuchiana* N. ab Es. Lysöen nära Trondhjem.
- „ *orcadensis* Hook. Monken.
- „ *Wenzelii* N. ab Es. Rönnfjället med kalk, Olfjället.
- * *heterocolpos* Thed. Mostamarken.
- „ *bicrenata* Lindenb. Brunnby i Östuna, Roslagen.
- „ *intermedia* Lindenb. Öhrbyhus.
- „ *Halleriana* N. ab Es. I en dal nära Oxfjället på svenska sidan.
- „ *Flörkei* W. M. Hernön (P. Engman); Sättna; Öhrbyhus; Strengnäs (A. J. Ångström); Mostamarken och Junkersdalen.

- Jungermannia polita* N. ab Es. I en dal nära Oxfjället på svenska sidan.
- „ *islandica* N. ab Es. Stor-Thokin, Luleå Lappmark; Rönnfjället och Laxfjället. På sista stället med kalk. Ny för Skandinavien.
- „ *catenulata* Hüb. Sättna; Luleå Lappmark; Olfjället.
- „ *setacea* Web. Kongsstuen vid Suul.
- „ *laxifolia* Hook. Laxfjället; Wennfeld.
- Sphagnoecetis communis* N. ab Es. Femsjö (El. Fries); Lycksele; Mostamarken.
- Harpanthus Flotowianus* N. ab Es. Gävingaasen och Mostamarken.
- Chiloscyphus polyanthos* (L.) Tärna.
- „ *pallescens* (Schrad.) Melsta, Roslagen.
- Mastigobryum trilobatum* (L.) Monken och Mostamarken.
- „ *deflexum* (Mart.) Zäkkok, Luleå Lappmark; Wennfeld och Monken.
- Madotheca navicularis* (Lind.) Klinberget, Gotland.
- „ *rivularis* N. ab Es. Slottsskogen, Götheborg (J. E. Areschoug); Walloxen; Christiania.
- Lejeunia calcarea* Lib. Gävingaasen och Mostamarken.
- Fossombronina pusilla* (L.) Hernön (P. Engman); Lycksele.
- Blyttia Mörckii* N. ab Es. Olfjället. Denna art bör skiljas från Endlichers genus *Blyttia* och enligt Gottsches förslag kallas *Mörckia*.
- Lycksele den 12 Juni 1866.

4. Nya bidrag till Qvickjocks-traktens Flora, af N. J. ANDERSSON.

Efter min första resa till Lapplands fjälltrakter publicerade jag 1844 af handlingen "*Plantæ vasculares circa Qvickjock Lapponiæ Lulensis*", till hvilken växtförteckning (blott resulta-

tet af en äfven af entomologiska studier upptagen sommars undersökningar) jag sjelf under tvenne följande resor, nemligen 1845 och 1864, haft tillfälle föga några tillägg, hvarjemte den numera afledne skarpsynte och älskelige Wichura i Bot. Zeitung för 1856 offentliggjort några bidrag dertill. År 1859 sysselsatte sig likaledes Herr E. Ährling i sällskap med framl. M. G. Brandelius med botaniska forskningar i denna trakt och har benäget meddelat mig uppgift på de förnämsta derunder gjorda fynden.

Då värdet af en lokalflora utan tvifvel består i dess noggrannhet och fullständighet, och då Qvickjocks-traktens vegetation genom sin rikedom och mångfald eger lika mycket intresse, som den för sitt läge alldeles invid våra högsta centralfjäll och sitt temligen väl begränsande område särdeles väl lämpar sig till hållpunkt för växtgeografiska jämförelser, hvilka blifvit nu i senare tider så mycket viktigare, som vi erhållit visshet om den märkeliga rol, som den arktiska Floran spelat i växtrikets utvecklingshistoria, så har jag trott, att ett meddelande af det nya, som efter 1844 blifvit iakttagit i afseende på antalet af växtarter i denna lilla tjusande vrå af verlden, skulle möjligen ha något värde och bli af gagn för dem, som framdeles vilja besöka denna plats, som i mera än ett hänseende blifvit så klassisk genom Linnés och Wahlenbergs vistande och forskningar derstädes.

I. *Arter, som ej finnas upptagne i ofvannämnda afhandling.*

1. *Hieracium saxifragum* Fr. Rosbacken (Wichura.)
2. " *gothicum* Fr. Vid Saggatjaur (Wichura).
3. " *cæsiuum* Fr. På södra slutningen af Saggatjaur (Wichura).
4. " *nigrescens* Willd. Allestädes ymnig. Formen *stylosum* vid Stora Titir (Wichura).
5. *Montia fontana* L. v. *minor*. Ymnig vid bäcken mellan prestgården och kyrkan (Wichura). — Alla dessa iakttog jag dock redan 1845.
6. *Salix ovata* Sér. På Wallibacken och Snjærrak (Wichura)

- 1856); Själlapoulta, mellan Kala och Tjackeli (1864), ofvan Njunnats (Ands. 1845).
7. *Hieracium paludosum* L. Walliramlet (Ands.); Njunnats, mellan Torraloubbal och Sommeslappa (Fredriksson).
 8. „ *lapponicum* Fr. Rosbacken och Snjærrak (Ählg. & Brand.).
 9. *Prunella vulgaris* L. Peurajaur (Ands.), Njunnats (Fredrs.).
 10. *Gentiana tenella* Rottb. Tarrikaisin (Ullenius, Brandel.). Zäckkok (Ählg. och Brand.).
 11. *Nuphar intermedium* Ledeb. Sjön å Storholmen (Ands.).
 12. *Arabis hirsuta* L. Njunnats (Fredrs.).
 13. *Drosera longifolia* L. med var. *obovata* (Koch). Kring lilla gölen på Storholmen; i kärr nedanför La-stak och Walli (Ands.).
 14. *Spergula arvensis* L. I kornåkrarne kring kyrkan (Ands.).
 15. *Elatine Hydropiper* L. Njavvi (Ählg. & Brand.).
 16. *Potentilla argentea* L. Nammats (Aug. Heinrici).
 17. *Oxytropis lapponica* Gaud. Zäckkok (Ählg. & Brand.); Wallibäcken tillfälligtvis (Ands.).
 18. *Betula alpestris* Fr. I första kärret på Wallislutningen, mellan Njunnats och Tarrikaisin, Själlapoulta (Ands.).
 19. *Salix myrtilloides* L. I kärr vid Mirtik och vid Änok (Ands.).
 20. „ *Læstadiana* Hn. Nedanför Njammats, på sluttningen af Walli och invid Snjærrak-kärret ofvan prestgården (Ands.).
 21. „ *Wichuræ* Ands. (*S. glauca* × *phylicæfolia*). I första kärret på sluttningen af Walli (Ands.).
 22. „ *Amandæ* Ands. (*S. glauca* × *nigricans*). Flarestädes kring Qvickjock (Ands.).
 23. *Eriophorum callithrix* C. A. Mey. I flera *Sphagnum*-kärr bland buskar på sluttningen af Walli (Ands.), nedanför Nammats (Ählg. & Brand.).

24. *Carex capitata* L. Ofvan trädgränsen invid Nuolpi på Walli (Ands.).
25. „ *pallescens* L. Vid Njunnats (Fredrs.).
26. „ *Oederi* L. Vid Njunnats (Fredrs.), Niavvi (Ählg. & Brand.).
27. „ *pedata* Wnbg. Karvek (Ands.). Stor och vacker.
28. *Kobresia scirpina* W. Zäkkok (Ählg. & Brand.).
29. *Phragmites communis* Trin. Kring gölarne på Storholmen samt nedanför Lastak och Njammats (Ands.).
30. *Botrychium boreale* Milde. Zäkkok (Ählg. & Brand.).
31. *Isoetes echinospora* Dur. I sjön vid Peurajaur (Ands.).
- (Forts.)

Strödda Underrättelser.

Johan Forsander.

Johan Forsander föddes den 6 Maj 1795 i Jönköping, genomgick Wexjö skola och gymnasium blef student i Lund 1813 samt Fil. Doktor 1817. Redan under sin skoltid egnade han sig med förkärlek åt botaniska studier och företog ofta, likasom sedermera under sin studenttid, exkursioner i sällskap med sin kusin Elias Fries, hvilken han äfven åtföljde till Öland 1818.

År 1821 utnämndes han till lärare uti naturalhistorien vid Wexjö gymnasium och skötte oafbrutet under 39 år med nit och samvetsgrannhet denna tjänst; blef derjemte 1824 Domkyrko-Sysselman och 1837 Kamrer i Smålands enskilda bank, hvarjemte förvaltningen af åtskilliga allmänna fonder och kassor samt en mängd kommunala bestyr åt honom uppdrogos. Kallades till ledamot af åtskilliga lärda sällskap samt utnämndes 1853 till ledamot af Kongl. Wasa-Orden.

Kärleken till Linnés vetenskaper följde honom lifvet igenom och all den tid, han kunde undanrycka sina mångfaldiga olikartade befattningar, egnades åt naturvetenskapliga studier och kanske ännu mera åt forskningar rörande Wexiö stifts herdaminne och historia. — Från sina befattningar vid domkyrkan och läroverket erhöll han på begäran afsked 1860, med pension; men bibehöll ännu i sitt 70:de år sin plats vid Smålands enskilda bank, i hvars skötande han var ett mönster af ordning och noggrannhet.

Från trycket har blott utgifvit en disputation 1820 *de Vegetatione Scaniae* samt 1865 i Bot. Notiser en uppsats rörande C. v. Linnés d. ä. födelsedatum. Anspråkslöshet och hopade olikartade göromål hindrade honom att utgifva sin flora Smolandica samt de ännu viktigare samlingarne till Wexiö stifts herdaminne samt Smolandia litterata et illustris, hvilka utgöra ett mönster af kritik och noggrannhet och med hvilkas supplerande han var sysselsatt ännu kort före sin död. De metereologiska observationer, som han under många år anställt i Wexiö, fortsatte han oafbrutet, och ännu ett par veckor före sin död, då den högra handen efter ett slaganfall nekade sin tjänst, försökte med den venstra uppskrifva dessa iakttagelser!

Redbarhet, hjälpsamhet, anspråkslöshet och en ovanlig arbetsförmåga voro de egenskaper, som isynnerhet utmärkte den affidne och gjorde honom älskad och värderad af alla, med hvilka han kom i beröring. Efter honom har E. Fries i *Sched. crit. de Lichen. Succ.* uppkallat en *Opegrapha Forsandri*, hvilken art dock i *Lichen. Eur.* blifvit indragen.

I sistl. Juni månad träffades han af ett slaganfall och nedlades på dödsbädden den 4 Juli. Med den nedgående solen slocknade hans lif söndagen den 8 Juli 1866.

Frid öfver hans stoft!

N. J. S—z.

— Till Docenter i Botanik hafva blifvit utnämnde Phil. Dr. Sven Berggren vid Lunds och Phil. Dr. Veit Brecher Wittrock vid Upsala Universitet.

— Såsom en stor sällsynthet hafva vi att anteckna, att den s. k. hundra-åriga Aloën, *Agave americana*, för närvarande blommar inom Sverige, neml. på Säfstaholms herregård i Södermanland. Såsom varande blott ungef. 40 år gammalt, är det ifrågavarande exemplaret, hvad bladen beträffar, ej af så stora dimensioner, som man understundom får se i orangerier i vårt land, men genom en ändamålsenlig skötsel har man dock lyckats att förmå den att utveckla sin praktfulla blomspira. Sedan den 3 Maj, då första spår af blomknopp visade sig, har den neml. uppskjutit en stängel, som den 14 Aug., då nämnda ställe besöktes, egde 21 fots höjd och som förmodligen kommer att ytterliggare något förlänga sig. Från denna stängel utgå 27 sidogrenar, uppbärande tillsammans omkring 1700 blommor och knoppar, och detta antal skulle hafva varit ej obetydligt större, såvida man ej, för att kunna föra densamma till den tillämnade blomster-expositionen i Stockholm, nödgats i början hejda dess alltför hastiga tillväxt, hvarigenom ej mindre än de 6 nedersta sidogrenarne ej kommo till utveckling. Den står nu i full fägring; de nedersta blomsamlingarne äro nästan förbiblommade, de mellersta äro fullt utslagna och toppblommorna ännu outvecklade, hvadan besökande ännu in i September torde kunna fröjda sig åt anblicken af denna herrliga växt. Visserligen är blommornas färg ej synnerligen lysande, utan smutsigt gröngul, men stängelns reslighet, blommornas mängd och de långa (4 tum) ståndarne med sina gula, tumslånga knappar bilda ett särdeles imponerande helt. Särdeles utmärkande är för öfrigt dess stora nektar-rikedom; genast vid ståndarknapparnes uppspringande framväller en egendomligt (ej just behagligt) luktande honungsvätska i så riklig mängd, att densamma ej blott helt och hållet fyller blomkalken utan äfven ymnigt rinner öfver dess bräddar. — I sammanhang härmed torde kunna nämnas, att *Musa roseacea* i år blommat i Upsala Botan. trädgård.

— Vål konserverade Ölandsväxter i fasciklar om 50 arter finnas att tillgå å 4 Rdr Rmt hos Herr G. von Cederwald (adress: Stockholm, Kungsholmen) och Herr E. A. G. Kleen (adr. Stockholm, Norrlandsgatan n. 34).

— Vi anse oss böra särskildt fästa uppmärksamheten på *Botanisk Tidsskrift, utgivet af den Botaniske Forening i Kjöbenhavn ved Dr. Phil. P. A. C. Heiberg*, hvilket med detta år börjat publiceras. Trenne häften hafva redan utkommit, innehållande flera viktiga och intressanta afhandlingar. Priset är 64 sk. för hvarje häfte (3 å 4 ark med nödiga plancher), och gäller subscriptionen för helt band, bestående af 4 häften.